ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

# ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Μαρτίου 1943 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | Ἀριθμὸς φύλλου 70

## ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ 2215)1943.

*Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν ὑπ' ἀριθ. 1519 καὶ 1824 Ν. Δ. «περὶ ρυθμίσεως τῶν μισθώσεων ἐν γένει».*

### ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Ν. Δ. «περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. 1519)1942, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν. Δ. 1824)1942, προστίθεται ἐν συνεχείᾳ «..... Αἰτήσει τοῦ μισθωτοῦ ἡ συμβατικῶς καθ' ὡρισμένην ποσότητα καθορισθεῖσα ἐγγύησις, ἐὰν κατεβλήθη εἰς τίτλους παραστατικῆς χρηματικῆς ἀξίας, δύναται ν' ἀντικατασταθῇ μετ' ἀπόφασιν τοῦ ἁρμοδίου Προέδρου Πρωτοδικῶν διὰ μετρητῶν, τοῦ Προέδρου ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ καθορίζοντος καὶ τὸ ποσὸν τούτων, ὅπερ δέον νὰ ἦ ἀνάλογον πρὸς τὸ κατὰ τὴν 1)3)43 καταβαλλόμενον μίσθωμα.

Ἄρθρον 2.

1) Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. Δ. 1519)42 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«3. Ἀποθανόντος τοῦ μισθωτοῦ ἐπὶ καταστήματος ἡ παράτασις χωρεῖ ὑπὲρ τοῦ ἐπιβιοῦντος τῶν συζύγων καὶ τῶν κατιόντων τοῦ ἀποβιώσαντος, ὡς καὶ τῶν στερουμένων ἄλλης περιουσίας ἀγάμων κληρονόμων θηλέων ἀδελφῶν, καὶ γονέων αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον ζῶντος τοῦ μισθωτοῦ συνώκουν καὶ συνετηροῦντο ὑπ' αὐτοῦ, ἐὰν οὗτοι συνεχίζουν τὴν ὑπὸ τοῦ ἀποβιώσαντος γενομένην χρησιμοποίησιν τοῦ μισθίου ὑπὸ τοὺς ἀρχικοὺς ὅρους τῆς μισθώσεως καὶ ἄνευ αὐσιώδους μεταβολῆς τῆς χρήσεως τοῦ μισθίου.

2) Ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. Δ. 1519)1942 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

«5. Ἐπὶ καταστημάτων λειτουργούντων, ἀδείᾳ τῆς ἀρχῆς, οἷον φαρμακείων, ἀρτοποιείων κλπ. οἱαδήποτε καὶ ἂν ἦ ἡ σχέσις, ὑφ' ἣν ἀσκεῖται ἡ ἐν αὐτοῖς ἀσκουμένη ἐπιχείρησις, προστατεύεται ὁ ὑπὲρ οὗ ἡ ἄδεια, ἐκτὸς ἐὰν ἔχῃ, μέχρι σήμερον, ἐκδοθῇ κατ' αὐτοῦ ὁριστικὴ καὶ τελεσίδικος ἀπόφασις ἐξώσεως ἥτις διατηρεῖ τὴν ἰσχύν της.

3) Εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ.. 1519 Ν. Δ. ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1824 τοιούτου προστίθεται 7 ἐδάφιον ἔχων οὕτω :

7. Ἐπιφυλαττομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 12 καὶ ἑπομ. τοῦ παρόντος ἐπὶ μισθώσεων γραφείων ἐν οἷς συστεγάζονται ἐκτὸς τοῦ μισθωτοῦ ἀσκοῦντος ἐλευθέριον ἐπάγγελμα καὶ ἕτεροι ἀσκοῦντες τὸ αὐτὸ ἢ διάφορον ἐλευθέριον ἐπάγγελμα, θανόντος τοῦ μισθωτοῦ ἢ διακοπείσης δι' οἱανδήποτε λόγον τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός του, ἡ παράτασις τῆς μισθώσεως ἰσχύει ὑπὲρ τῶν ἄλλων συστεγαζομένων ὑπεισερχομένων εἰς ἁπάσας τὰς κατὰ τὸ παρὸν Ν. Δ. ὑποχρεώσεις ἐκείνου.

Ἄρθρον 3.

Οἱ ἐν ἄρθρῳ 6 τοῦ Ν. Δ. 1519)1942 ἀριθμοὶ 30.000 καὶ 20.000 ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἀριθμῶν 120.000 καὶ 80.000.

Ἄρθρον 4.

1. Τὸ ἄρθρον 7 περίπτ. ιε' τοῦ Ν. Δ. 1519)1942, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 4 τοῦ Ν.Δ. 1824)42 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς : «ιε'. Ἐπὶ μισθώσεως κατοικιῶν ἐὰν ὁ μισθωτὴς εἶναι ὁμολογουμένως πλούσιος, οἷος ἐννοεῖται ὁ ἔχων σταθερὸν καθαρὸν μηνιαῖον εἰσόδημα αὐτός τε καὶ τὰ συνοικοῦντα μέλη τῆς οἰκογενείας του ἐκ πάσης πηγῆς μεῖζον τῶν δραχμῶν 750.000. Δικαιοῦται ὅμως ὁ τοιοῦτος μισθωτὴς προτιμήσεως παραμονῆς ἐν τῷ μισθίῳ, ἂν προσφέρῃ μίσθωμα, ὅπερ δὲν δύναται νὰ ἦ ἐλάσσων τοῦ 15πλασίου, οὐδὲ μεῖζον τοῦ 20πλασίου τοῦ κατὰ τὴν 30 Ἰουνίου 1942 καταβαλλομένου, καὶ ὅπερ ἐν διαφωνίᾳ καθορίζεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν. Διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν ὡς ἄνω εἰσοδημάτων τοῦ μισθωτοῦ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ περιουσιακὴ αὐτοῦ καὶ τῶν συνοικούντων μελῶν τῆς οἰκογενείας του κατάστασις κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως εἰς τὸν Πρόεδρον, ἐν περιπτώσει δὲ παραδοχῆς τῆς αἰτήσεως ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ χρόνου, ὑποχρεοῦται οὗτος εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ ὑπὸ τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν καθορισθέντος μισθώματος.

2. Ἡ περίπτωσις κ' τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τοῦ Νομ. Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«κ'. Ἐπὶ μισθώσεων οἰκιῶν ἐν Ἀθήναις, ἐν αἷς μισθωταὶ ἢ ὑπομισθωταὶ εἰσὶ μονίμως ἐγκατεστημένοι ἐν Πειραιεῖ, καὶ ἔχοντες ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἰδιόκτητον οἰκίαν ἐλευθέραν μισθώσεως, ἀνήκουσαν εἰς αὐτοὺς ἢ ἄλλα μετ' αὐτῶν συνοικοῦντα πρόσωπα, ἐφ' ὅσον αὕτη εἶναι σχετικῶς ἐπαρκὴς καὶ κατάλληλος πρὸς χρῆσιν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου».

3. Ἐν τέλει τῆς περιπτώσεως ιθ' τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν.Δ. 1519 προστίθενται ἐν συνεχείᾳ: «Δικαιοῦται ὅμως προτιμήσεως παραμονῆς ἐν τῷ μισθίῳ ὁ τοιοῦτος μισθωτὴς σὺν τῇ καταβολῇ ὑπὸ τούτου εἰς τὸν ἐκμισθωτὴν τοῦ 15πλασίου τοῦ κατὰ τὴν 30 Ἰουνίου 1942 καταβαλλομένου μισθώματος.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. Διατάγματος 1519 ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Ν. Δ. 1824)1942 προστέθεται καὶ ἐδάφιον κστ' ἔχον οὕτω :

κστ'. Ἐπὶ μισθώσεων ἐν αἷς ὁ ἐκμισθωτὴς εἶνε δημόσιος ὑπάλληλος, ὑπηρετήσας εἰς τὴν ζώνην τῶν πρόσω ἀνεξαρτήτως

φύλου ὁ δὲ μισθωτὴς στερεῖται τῆς πρώτης τῶν ἄνω ἰδιοτήτων. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ Ν. Διατάγματος 2032 τοῦ 1942.

Ἄρθρον 5.

Ἡ παράγραφος 9 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1519)42 Ν. Δ. ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς : «9. Ἐπὶ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ μισθώσεων, ἂν κατὰ τὴν κατάρτισιν τῆς μισθωτικῆς συμβάσεως ὁ ἐκμισθωτὴς ἀνέλαβε συγχρόνως τὴν δαπάνην τοῦ καταναλισκομένου ἐν τῷ μισθίῳ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος ἀπαλλάσσεται τῆς τοιαύτης ὑποχρεώσεως ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος. Ἐπὶ πολυκατοικιῶν ἐπὶ πλέον τὰ ἔξοδα φωτισμοῦ τῶν κοινοχρήστων χώρων βαρύνουσιν ἐξ ἴσου πάντας τοὺς μισθωτὰς καὶ τὸν ἰδιοκτήτην κατοικοῦνται ἐν αὐτῷ, ἀναλόγως τοῦ παρ' ἑκάστου τούτων καταβαλλομένου καὶ τοῦ ἀναλογοῦντος διὰ τὸν ἰδιοκτήτην μισθώματος, ἡ δαπάνη ὅμως τῆς λειτουργίας καὶ συντηρήσεως τοῦ ἀνελκυστῆρος βαρύνει μόνον τοὺς ἐκ τῶν μισθωτῶν χρησιμοποιοῦντας αὐτόν».

Ἄρθρον 6.

1. Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν. Δ. 1519)1942, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 11 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 1824)1942 προστίθεται περίοδος ἔχουσα ὡς ἑξῆς: «Ἀπὸ τῆς 1ης Μαρτίου 1943 τὸ μίσθωμα τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 παρατεινομένων μισθώσεων κατοικιῶν, προσαυξάνεται, ἐφ' ὅσον ἡ ἀρχικὴ μίσθωσις συνήφθη πρὸ τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1941 ὡς ἑξῆς: α) εἰς 200 ο)ο ἐὰν τὸ κατὰ τὴν 30-6-42 καταβαλλόμενον μίσθωμα δὲν εἶναι μεῖζον τῶν δραχμῶν 4.500, β) 300 ο)ο ἐὰν τὸ αὐτὸ μίσθωμα δὲν εἶναι μεῖζον τῶν δραχ. 7.500 καὶ γ) 400 ο)ο ἐὰν τὸ αὐτὸ μίσθωμα εἶναι ἄνω τῶν 7.500. Ἡ κλίμαξ αὕτη ἰσχύει δι' Ἀθήνας, Πειραιᾶ, Θεσσαλονίκην καὶ προάστεια αὐτῶν, εἰς δὲ τὰς ἄλλας πόλεις εἰς ἃς ἰσχύει τὸ παρόν, τὰ ὡς ἄνω ποσὰ τῶν 4.500 καὶ 7.500 μειοῦνται εἰς 3.000 καὶ 5.000.

2. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καὶ νόμου, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 1824)1942 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς : «Ἐπὶ μισθωτῶν ἢ ὑπομισθωτῶν δημοσίων ὑπαλλήλων,στρατιωτικῶν,δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων ἐν ἐνεργείᾳ ἢ συνταξιούχων ( προσωπικῶς τούτων ἢ τῶν συνταξιοδοτουμένων χήρας ἢ τέκνων αὐτῶν) θυμάτων πολέμου ἢ ἀναπήρων, ἐχόντων ἀναπηρίαν 50ο)ο καὶ ἄνω ὡς καὶ τῶν μετὰ τὴν 1ην Μαρτίου 1941, ἕνεκα τῶν πολεμικῶν γεγονότων ἐκ Μακεδονίας, Θράκης, Ἠπείρου, Κρήτης καὶ ἀλλοδαπῆς ἀφ' ἧς ἐκηρύχθη ὁ Εὐρωπαϊκὸς πόλεμος προσφυγόντων προσώπων, ἡ προσαύξησις τοῦ μισθώματος κατὰ τὸ ἐδάφιον 1 παρ. α' καὶ β' τοῦ παρόντος μειοῦται εἰς τὸ ἥμισυ, ἐφ' ὅσον τὰ πάσης φύσεως εἰσοδήματα αὐτῶν καὶ τῶν μετ' αὐτῶν συνοικούντων μελῶν δὲν ὑπερβαίνουσι τὰς 200.000 δραχμ. μηνιαίως. Ἡ διάταξις αὕτη, ἥτις δὲν κατισχύει τῆς τοῦ ἄρθρου 7 ἐδ. ιε' τοῦ παρόντος, ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ μισθωτῶν αἰχμαλώτων, ὡς καὶ τῶν μονίμων τακτικῶν ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ἐπίσης δὲ τοῦ ἀργοῦντος ὁλικῶς καὶ ἐπιδοτουμένου προσωπικοῦ τῶν ἐφημερίδων, ἂν μὴ ἐπεδόθησαν εἰς ἄλλην ἐργασίαν, ὡς καὶ καθ' ἣν περίπτωσιν ἡ μὲν μίσθωσις συνωμολογήθη ὑπὸ συνοικοῦντος οἰκείου (ἀνιόντος, κατιόντος, συζύγου καὶ ἀδελφῶν) τῶν ἀνωτέρω προσώπων (δημοσίων ὑπαλλήλων κλπ.) τὸ μίσθωμα ὅμως καταβάλλεται ἐξ ὁλοκλήρου πράγματι ὑπὸ τούτων, τῶν λοιπῶν συνοικούντων οἰκείων στερουμένων παντελῶς περιουσίας ἢ οἱανδήποτε προσόδου.

Ἄρθρον 7

1. Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 13 προστίθενται ἐν συνεχείᾳ τὰ ἑξῆς: «Ὑπομισθώσεις ὅμως γενόμεναι πρὸς Δημοσίους Ὑπαλλήλους ἢ πρόσφυγας συνεπείᾳ τῶν πολεμικῶν γεγονότων καὶ ἐξ ἀναποδράστου ἀνάγκης κατὰ παράβασιν τῶν ἀνωτέρω, μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, θεωροῦνται ἔγκυροι καὶ ἰσχυραὶ ἀφ' ἧς κατηρτίσθησαν διεπόμεναι ὡς πρὸς τὰς προσθέτους πρὸς τὸν ἐκμισθωτὴν αὐξήσεις ὑπὸ τῶν ἄρθρων 14 καὶ 15 τοῦ παρόντος καὶ ἀφ' οὗ χρόνου συνήφθησαν».

2. Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ν. Δ. 1519)42 προστίθεται περίοδος ἔχουσα ὡς ἑξῆς: «Ἐν περιπτώσει συνοικήσεως τῶν αὐτῶν ὡς ἀνωτέρω προσώπων, ἐκ μεγίστης καὶ ἐξ ἀναποδράστου ἀνάγκης, συνεπείᾳ ἰδίᾳ τῶν πολεμικῶν γεγονότων, ἐκτιμωμένης κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν δὲν προσαυξάνεται ἐκ τοῦ λόγου τούτου τὸ ποσοστὸν τῆς αὐξήσεως τοῦ μισθώματος.

3. Ἡ ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ ὑπ' ἀριθ 1519 Ν. Δ. λέξις «πενταπλασίου» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς λέξεως «δεκαπενταπλασίου»

Ἄρθρον 8.

Τὰ διὰ τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. Δ. 1824)1942 προστεθέντα εἰς τὸ ἄρθρον 16 τοῦ Ν. Δ. 1519)1942 ἐδάφια 2, 3 καὶ 5 ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

«2. Οἱ ἔνοικοι τῶν οἰκοτροφείων καὶ τῶν κατ' ἐπάγγελμα ὑπεκμισθουμένων οἰκιῶν, προστατευόμενοι ὑπὸ τοῦ παρόντος καθ' ἅπασαν τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ὀφείλουσι τὸ κατὰ τὸν Ἰούνιον 1942 καταβαλλόμενον μίσθωμα προσαυξανόμενον ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1942 ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ συντελεστοῦ, δι' οὗ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος προσαυξάνεται τὸ πρὸς τὸν ἐκμισθωτὴν ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ ὀφειλόμενον μίσθωμα, ἐὰν καὶ καθόσον παρέχονται πᾶσαι αἱ συμφωνηθεῖσαι ἢ προσιδιάζουσαι εἰς τοιαύτας σχέσεις, παροχαὶ ἐν γένει, ἄλλως ὀφείλεται ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ παρόντος ὁριζομένη προσαύξησις. Ἐὰν παρέχωνται κλινοσκεπάσματα, σινδόνια, προσόψια καὶ φωτισμός, ὑποχρεοῦται ἐπὶ πλέον ὁ μισθωτὴς εἰς πρόσθετον διὰ τὸν λόγον τοῦτον προσαύξησιν ποσοστοῦ 200 ο)ο ἐπὶ τοῦ κατ' Ἰούνιον 1942 καταβαλλομένου μισθώματος, ἐφ' οὗ συντρεχουσῶν τῶν προϋποθέσεων τῶν ἄρθρων 14 καὶ 15 τοῦ παρόντος ὁ ἐκμισθωτὴς οὐδὲν δικαίωμα κέκτηται. Λυομένης τυχὸν τῆς μισθώσεως καὶ ἀποκομίζοντος τοῦ μισθωτοῦ τὰ ἔπιπλα αὐτοῦ, ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 14 τῆς παραγράφου 5 τοῦ παρόντος.

«3. Ἐπὶ τῶν λοιπῶν μετ' ἐπίπλων μισθώσεων ἢ ὑπομισθώσεων τὸ μίσθωμα προσαυξάνεται ὡς ἐπὶ κατοικιῶν (ἄρθρ. 14 παρ. 3)' τηρουμένων ὡς πρὸς τὸ ποσοστὸν τῆς αὐξήσεως διὰ τὴν παροχὴν κλινοσκεπασμάτων κλπ. τῶν ἐν ἀμέσως προηγουμένοις ἐδαφίοις ὁριζομένων.

«5. Προκειμένου περὶ ἐνοίκων μονίμων ἐν τοῖς ξενοδοχείοις ὕπνου, οἰκοτροφείοις καὶ ταῖς κατ' ἐπάγγελμα ὑπεκμισθουμέναις οἰκίαις, ὄντων δὲ δημοσίων ὑπαλλήλων, πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ὡς καὶ τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἢ συνταξιούχων αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 αὐξήσεις μειοῦνται εἰς τὸ ἥμισυ, ἐφ' ὅσον συντρέχουσιν αἱ προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 9 παράγρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 1519 ὡς τροποποιοῦνται διὰ τοῦ παρόντος, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ἡ ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ εἰς τὸν ἐκμισθωτὴν ὀφειλομένη αὔξησις μειοῦται κατὰ τόσα κλάσματα, ὅσοι εἶναι οἱ ὑπομισθωταὶ (δημόσιοι ὑπάλληλοι κλπ.) ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ὑπεκμισθουμένων δωματίων, οὐδέποτε ὅμως δύναται νὰ κατέλθῃ πέραν τοῦ 1)2.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 9 ἐδ. 2 καὶ 21 ἐδ. 4 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν τοιούτων ἐνοίκων, ἀνεξαρτήτως τῆς ἰδιότητος αὐτῶν ὡς δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ μή.

Ἄρθρον 9.

1. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1824 τοῦ 1942 Νομ. Διατάγματος καταργεῖται.

2. Ἡ ἐν ἄρθρῳ 18 παρ. 7 τοῦ Ν.Δ. 1519)42 προθεσμία μηνὸς παρατείνεται ἐπὶ δύο μῆνας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ τῆς μὴ Ἠπειρωτικῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 10.

Τὸ ἐδάφιον 8 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ν. Δ. 1519)42 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως : «8. Ἐκδιδομένης ἀποφάσεως ἐξώσεως ἐπὶ ἰδιοκατοικήσει δὲν δύναται νὰ ταχθῇ προθεσμία πρὸς ἐκκένωσιν τοῦ μισθίου μείζων τοῦ μηνός.

Ἄρθρον 11.

1. Τὸ ἐδάφιον 12 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ν Δ. 1519)42 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «12. Τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκατοικήσεως ἐνασκεῖται ἄνευ οὐδενὸς περιορισμοῦ ἢ οἱασδήποτε ὑποχρεώσεως ὑπὸ τῶν ὁποτεδήποτε γενομένων πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐκμισθωτῶν ἀναπήρων ἢ θυμάτων τοῦ τελευταίου πολέμου ἢ δημοσίων ὑπαλλήλων ἐξωθουμένων κατ' ἐνάσκησιν τοῦ δικαιώματος ἰδιοκατοικήσεως ὑπὸ τοῦ ἐκμισθωτοῦ, τοῦ συζύγου αὐτῶν ὡς καὶ τῶν ἀνιόντων ἢ κατιόντων πρώτου βαθμοῦ, συνοικούντων ὅμως μετὰ τῶν ὡς ἄνω προσώπων.

2. Τὸ διὰ τοῦ Ν.Δ. 1824)1942 (ἄρθρον 3 παρ. 5) προστεθὲν εἰς τὸ ἄρθρον 18 τοῦ Ν. Δ. 1519 ἐδ. 14 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «18. Κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἐδαφίων 1—4 τοῦ παρόντος, τὸ τῆς ἰδιοκατοικήσεως δικαίωμα ἀργεῖ κατὰ μισθωτῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ στρατιωτικῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἢ συνταξιούχων, ὧν αἱ μηνιαῖαι πρόσοδοι πάσης πηγῆς αὐτῶν τε καὶ τῶν συνοικούντων μελῶν δὲν ὑπερβαίνουσι τὰς 500.000 δραχμάς, ἐκτὸς ἐὰν ὁ ἐκμισθωτὴς συγκεντροῖ μίαν τῶν ἀνωτέρω ἰδιοτήτων καὶ δὲν ἔχει ἕτερον μισθωτὴν μὴ συγκεντροῦντα μίαν τῶν ἀνωτέρω ἰδιοτήτων.

Ἄρθρον 12.

Τὸ διὰ τοῦ Ν. Δ. 1824)42 προστεθὲν ἐδάφιον 13 εἰς τὸ ἄρθρον 18 τοῦ Ν. Δ. 1519)42 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς : «13. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος αἱ Ἀθῆναι μετὰ τῶν προαστείων αὐτῶν θεωροῦνται ὡς μία πόλις, ἐξαιρέσει τῆς περιπτώσεως τοῦ ἐδ. 2, ὅτε ἡ προσφερομένη μίσθιος οἰκία δέον νὰ εὑρίσκηται ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, ἐν τῇ τελευταίᾳ ὅμως ταύτῃ περιπτώσει ὁ μὴ ἐκ τοῦ λόγου τούτου δυνάμενος ν' ἀσκήσῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκατοικήσεως ἐκμισθωτής, δικαιοῦται εἰς προσαύξησιν τοῦ μισθώματος διπλασίαν τῆς ἐν ἄρθρῳ 9 κατὰ τὰς ἐν αὐτῷ περιπτώσεις ὁριζομένας».

Εἰς τὸ ἄρθρον 18 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1519 Ν. Δ. προστίθενται 2 ἐδάφια λαμβάνονται τοὺς ἀριθμοὺς 15 καὶ 16 ἔχοντα οὕτω: «15. Ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου τούτου ἡ παράτασις τῆς μισθώσεως δὲν χωρεῖ καὶ εἰς κατοικίας χρησιμοποιουμένας ὡς κατάστημα ἢ γραφεῖον. Ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκατοικήσεως δὲν δύναται νὰ ἐνασκηθῇ κατὰ πλειόνων τοῦ ἑνὸς μισθωτοῦ καὶ ἐπὶ χώρου μείζονος τοῦ ἑνὸς ὀρόφου.

16. Τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος δικαίωμα ἰδιοκατοικήσεως ὡς καὶ τῆς ἰδιοχρήσεως περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 26 καὶ 27 τοῦ παρόντος καταλύεται, αἰτήσει τοῦ μισθωτοῦ, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου, ἐὰν οὗτος διὰ τῆς ἀπολύτως περὶ τούτου ἠτιολογημένης ἀποφάσεώς του ἤθελε κρίνει ὅτι αἱ ἀνάγκαι τῆς στεγάσεως τοῦ ἐκμισθωτοῦ πρὸς κατοικίαν του ἢ τῆς ἰδιοχρήσεως δὲν εἶναι μείζονες καὶ ἐπιτακτικώτεραι τῶν τοῦ μισθωτοῦ καὶ ἐπὶ τῇ καταβολῇ ὑπὸ τούτου εἰς τὸν ἐκμισθωτὴν μισθώματος ηὐξημένου ἀπὸ τοῦ 8πλασίου μέχρι τοῦ 20πλασίου ἀναλόγως τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ μισθωτοῦ. Τὸ ηὐξημένον τοῦτο μίσθωμα καταβάλλεται ἀπὸ τῆς καταθέσεως τῆς ἀγωγῆς περὶ ἰδιοκατοικήσεως ἢ ἰδιοχρήσεως μέχρι τῆς λήξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ὑπολογίζεται βάσει τοῦ καταβαλλομένου κατὰ τὴν 30 Ἰουνίου 1942 τοιούτου.

Ἄρθρον 13.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Ν. Δ. 1519)42 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 11 παρ. 1 τοῦ Ν. Δ. 1824)42 ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

«Ἀπὸ τῆς 1ης Μαρτίου 1943 τὸ μίσθωμα τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος παρατεινομένων μισθώσεων καταστημάτων ὡς καὶ τῶν ἀπὸ τούτων ἐξαρτωμένων γραφείων : α) ἐφ' ὅσον ἡ ὑφισταμένη σύμβασις συνωμολογήθη πρὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1941, οὐχὶ δὲ καὶ πρὸ τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1940 προσαυξάνεται κατὰ 300 ο)ο, β) ἐφ' ὅσον ἡ ἀρχικὴ σύμβασις συνωμολογήθη πρὸ τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1940, οὐχὶ δὲ καὶ πρὸ τῆς 31 Αὐγούστου 1935 προσαυξάνεται κατὰ 450 ο)ο καὶ γ) ἐφ' ὅσον ἡ ἀρχικὴ σύμβασις συνωμολογήθη πρὸ τῆς 31 Αὐγούστου 1935 προσαυξάνεται κατὰ 600 ο)ο.

Ἄρθρον 14.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς διατάξεως τῆς περιπτώσεως γ' παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Ν. Δ. 1519)42 εἶναι ὅτι αὐξάνεται κατὰ 200 ο)ο τὸ μίσθωμα, ἐφ' ὅσον ἡ ἀρχικὴ σύμβασις συνήφθη πρὸ τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1938, οὐχὶ δὲ καὶ πρὸ τῆς 31)8)1935.

Ἄρθρον 15.

1. Τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Ν. Δ. 1519)42 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 3 παρ. 6 τοῦ Ν. Δ. 1824)42 ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

Ἐὰν μισθώτρια εἶναι ἀνώνυμος ἑταιρεία ἢ Τράπεζα τὸ κατὰ τὸ ἐδάφ. 1 ποσοστὸν τῆς αὐξήσεως δύναται νὰ ἀνέλθῃ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἁρμοδίου Προέδρου μέχρι τοῦ δεκαπλασίου τοῦ κατὰ τὴν 30 Ἰουνίου 1942 καταβαλλομένου μισθώματος ἀναλόγως τοῦ κύκλου τῶν ἐργασιῶν, ἐὰν δὲ ἄλλο νομικὸν πρόσωπον, πλὴν τῶν ἐν ἄρθρῳ 36 παρ. 1 τοῦ παρόντος ἀναφερομένων τὸ μίσθωμα ὁρίζεται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 21 παρ. 1 τοῦ παρόντος προσαυξανόμενον καθ' ἑκάστην τῶν ἐν αὐτῷ περιπτώσεων κατὰ 50 ο)ο ἤτοι (350 ο)ο, 500 ο)ο καὶ 650 ο)ο).

2. Τὸ ἐδάφ. 5 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καὶ νόμου, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 παρ. 7 τοῦ Ν. Δ. 1824)42 ἀντικαθίσταται ὡς ἕπεται: «5. Ἐξαιρετικῶς προκειμένου περὶ μισθίων νομιμοποιουμένων ὡς ὁπλοπωλείων (καταστημάτων πωλήσεως ὅπλων καὶ πυρομαχικῶν) ποτατηρίων βενζίνης ὁλικῶς ἀργούντων ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων καθ' ὃν χρόνον δὲν ἐλειτούργησαν παντελῶς, μικρῶν βιβλιοδετείων καὶ τυπογραφείων καὶ ἐκείνων τῶν καταστημάτων, ὧν ὁ μισθωτὴς ἀπουσιάζει συνεπείᾳ στρατεύσεως ἢ αἰχμαλωσίας καὶ τῶν πρὸς ἀποκλειστικὴν χρῆσιν αὐτῶν χρησιμοποιουμένων γραφείων, ἐφ' ὅσον δι' οἱονδήποτε λόγον, εἴτε συναινέσει τοῦ ἐκμισθωτοῦ, ἢ καὶ ἄνευ συναινέσεως τούτου, δὲν μετεβλήθη παντάπασιν ἡ χρῆσις τοῦ μισθίου, τὸ κατὰ τὸ ἐδάφιον 1 ποσοστὸν τῆς αὐξήσεως προσδιοριζομένου μισθώματος.

Ἄρθρον 16.

Τὸ ἄρθρον 22 τοῦ Ν. Δ. 1540)42 ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ

τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 1824)1942 ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

«1. Ἐπὶ ξενοδοχείων ὕπνου, ἅτινα ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει δὲν ἔχουσιν ἐπιταχθῇ διὰ πράξεως τῆς ἀρχῆς ἢ τῶν ἀρχῶν κατοχῆς ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 21 ἐδ. 1 καὶ 3 αὔξησις ὁρίζεται εἰς τὸ 10πλάσιον τοῦ κατὰ τὴν 30 Ἰουνίου 1942 καταβαλλομένου μισθώματος, ἐφ' ὅσον ἡ μίσθωσις συνωμολογήθη πρὸ τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1941.

2. Ἐπὶ ἐπιτάκτων ἐν μέρει ξενοδοχείων ὕπνου τὸ κατὰ τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου τούτου ποσοστὸν τῆς αὐξήσεως μειοῦται κατὰ τὸ 1)3 ἂν ἡ ἐπίταξις ἐκτείνεται ἐπὶ τοῦ 1)2 τὸ πολὺ τῶν ὑπὸ τοῦ ξενοδοχείου διατιθεμένων κλινῶν. Ἐὰν ὅμως ἡ ἐπίταξις ἐκτείνεται ἐπὶ μεγαλειτέρου ἀριθμοῦ κλινῶν, τότε ἀσχέτως τοῦ χρόνου συνάψεως τῆς ἀρχικῆς συμβάσεως τὸ καταβλητέον μίσθωμα ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1942 προσδιορίζεται εἰς τὰ 18 ο)ο ἐπὶ τῆς καταβαλλομένης εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τῆς ἐπιχειρήσεως ἀποζημιώσεως καὶ τὸ κατὰ τὴν διατίμησιν ἐνοίκιον ἑκάστης μὴ ἐπιτεταγμένης κλίνης δύο ἡμερῶν κατὰ μῆνα. Ἐφ' ὁλοκλήρου ὅμως ἐπιτάξεως τὸ μίσθωμα περιορίζεται εἰς τὰ 22 ο)ο τῆς καταβαλλομένης ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἀποζημιώσεως διὰ τὰς μέχρι τέλους τοῦ Ὀκτωβρίου 1942 καταβαλλομένας τοιαύτας, διὰ τὰς ἐπέκεινα ὅμως τῆς χρονολογίας, ταύτης, κατ' ἐπαύξησιν δοθείσας, τὸ ποσοστὸν διὰ τὸ ἀπὸ 1ης Μαρτίου 1943 καὶ ἐπέκεινα χρονικὸν διάστημα ὁρίζεται εἰς 15 ο)ο.

Ἡ αὐτὴ ἀναλογία τῶν ποσοστῶν προσαυξήσεως τηρεῖται καὶ διὰ τὰ μετὰ τὴν 1ην Νοεμβρίου 1942 ἐπιταχθέντα ξενοδοχεῖα κατὰ τὰ κρατοῦντα ἐπὶ ἄλλων ξενοδοχείων τῆς αὐτῆς τάξεως καὶ πόλεως.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἐδαφίου τούτου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ μήπω ληξασῶν μισθώσεων.

## Ἄρθρον 17.

Εἰς τὸ ἄρθρον 23 τοῦ Ν.Δ. 1519)42 προστίθεται παράγραφος 3 ἔχουσα οὕτω:

«3. Ἐπὶ τῶν κατ' ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος παρατεινομένων μισθώσεων θεάτρων καὶ κινηματογράφων τῶν γενομένων ἀποκλειστικῶς διὰ θερινὴν περίοδον, ὁ μισθωτὴς ὑποχρεοῦται, ἐφ' ὅσον τὸ τοιοῦτον δὲν ἐπιφέρει εἰς αὐτὸν ἀναπότρεπτον βλάβην, ν' ἀποδίδῃ τὸ μίσθιον εἰς τὸν ἐκμισθωτὴν διὰ τὴν ὑπὸ τούτου ἐκμετάλλευσιν κατὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον, τοῦ ἐκμισθωτοῦ ὑποχρεουμένου νὰ ἐπιμελῆται τῆς διατηρήσεως τῶν ἐγκαταστάσεων τοῦ μισθωτοῦ εἰς ἣν κατάστασιν τὰς παρέλαβεν, πρὸς ἀποφυγὴν ἐπιζημίων βλαβῶν εἰς ταύτας. Ἐν ἀρνήσει τοῦ μισθωτοῦ ὅπως ἀποδώσῃ τὸ μίσθιον εἰς τὸν ἐκμισθωτὴν διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν κατὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον ἢ ἐν ἀρνήσει τοῦ ἐκμισθωτοῦ ὅπως μετὰ τὴν λῆξιν ταύτης παραδώσῃ ἐκ νέου τὸ μισθίον εἰς τὸν μισθωτήν, διατάσσεται τὸ τοιοῦτον ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, δικάζοντος ἀμετακλήτως κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 634 καὶ ἑπομ. Πολ. Δικ. καὶ μὴ δικαιουμένου δι' οἱονδήποτε λόγον νὰ ἀναστείλῃ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς.

## Ἄρθρον 18.

Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 34 ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 παρ. 5 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1824 Ν. Δ. ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«2. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον παρατεινομένων μισθώσεων, ὡς καὶ τῶν μήπω ληξασῶν τοιούτων ἀνεξαρτήτως τῆς ἰδιότητος τοῦ μισθωτοῦ ἢ ἐκμισθωτοῦ καὶ τοῦ χρόνου τῆς καταρτίσεως τῆς συμβάσεως ὅστις δὲν δύναται νὰ εἶναι μεταγενέστερος τῆς 1 Μαΐου 1942 καὶ διὰ τὸ ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1941 καὶ ἐφεξῆς χρονικὸν διάστημα αἰτήσει τοῦ ἐκμισθωτοῦ ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ Νόμου ΒΧΗ', ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη, λαμβάνων ἰδίᾳ ὑπ' ὄψιν τὰς ἐκ τοῦ πολέμου δημιουργηθείσας συνθήκας καὶ τὴν συνέπειαν τούτων τυχὸν ἐπαύξησιν τῶν εἰσοδημάτων τῶν ἀνωτέρω μισθίων εἰς ὄφελος τοῦ μισθωτοῦ δύναται ἢ α) νὰ προσαρμόζῃ τὸ μίσθωμα εἰς τὸ προσῆκον μέτρον ὅπερ κατ' οὐδεμίαν περίπτωσιν δύναται νὰ εἶναι μεῖζον τοῦ 20πλασίου τοῦ συμβατικῶς καθορισθέντος τοιούτου ἢ β) νὰ ὁρίζῃ τὴν καταβολὴν τοῦ μισθώματος ἓν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς εἶδος ἐκ τῶν προϊόντων τοῦ μισθίου ἐφ' ὅσον ἡ καταβολὴ τούτων εἶναι ἐφικτὴ ἀλλὰ μόνον ἐπὶ τῶν δυναμένων νὰ ἐναποθηκευθῶσι προϊόντων τοῦ μισθίου. Πρὸς τοῦτο ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν λαμβάνων ὑπ' ὄψει τὰς κρατούσας τοπικὰς συνηθείας, τὰς γενομένας ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ δαπάνας καλλιεργείας καὶ βελτιώσεως τοῦ μισθίου, καὶ ἐν γένει ἅπαντα τὰ πρὸς σχηματισμὸν τῆς κρίσεώς του ἀπαραίτητα στοιχεῖα, καθορίζει διὰ τῆς ἀποφάσεώς του, προκειμένου μὲν περὶ καταβολῆς τοῦ μισθώματος εἰς εἶδος τὴν ποσότητα τοῦ καταβλητέου ἐξ ἑνὸς ἢ πλειόνων προϊόντων τοῦ μισθίου εἴδους τὸν χρόνον καὶ τὸν τρόπον τῆς καταβολῆς αὐτοῦ, ὡς καὶ τὴν τυχὸν ἀναγκαιοῦσαν συμμετοχὴν τοῦ ἐκμισθωτοῦ εἰς τὰς δαπάνας καλλιεργείας καὶ βελτιώσεως τοῦ μισθίου, καθοριζομένου ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει τοῦ καταβλητέου ποσοῦ, τοῦ χρόνου καὶ τρόπου τῆς καταβολῆς αὐτοῦ, ὡς καὶ τῶν συνεπειῶν ἐν περιπτώσει μὴ καταβολῆς τούτου. Ἐν γένει δὲ ρυθμίζει διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεώς του πᾶσαν μεταξὺ μισθωτοῦ καὶ ἐκμισθωτοῦ διαφοράν, οἱανδήποτε περὶ τρόπου καλλιεργείας καὶ ἐκμεταλλεύσεως τοῦ μισθίου κλπ. κατὰ τὴν κρίσιν δικαίου καὶ ἀγαθοῦ ἀνδρός.

2. Τὸ ἐδάφιον 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 34 καὶ Ν. Δ. διαγράφεται.

3. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ Ν. Δ. 1519)42 προστίθεται ἕβδομον ἐδάφιον ἔχον οὕτω: «7) Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 2, 3 καὶ 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ μισθώσεων ἀλευρομύλων, κειμένων ἐντὸς πόλεων, εἰς ἃς ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Ν.Δ. εἴτε ἐλήξαν αἱ μισθώσεις τούτων εἴτε παρατείνονται ἀναγκαστικῶς ὑπὸ τοῦ παρόντος Ν.Δ. ἐφ' ὅσον ὁ ἐκμισθωτὴς δὲν προτιμᾷ τὴν λῆψιν τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος Ν.Δ. ὁριζομένων αὐξήσεων τοῦ μισθώματος εἰς δραχμάς.»

## Ἄρθρον 19.

1. Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ Ν. Δ. 1519)42, ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρου 6 παρ. 1 Ν. Δ. 1824)42 προστίθενται τὰ ἑξῆς:

«Ἀπὸ τῆς 1ης Μαρτίου 1943 ἐπὶ πασῶν τῶν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἐδαφίῳ μισθώσεων τὸ μίσθωμα αὐξάνεται κατὰ πεντακόσια τοῖς ἑκατὸν δι' ἅπαντα τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, τηρουμένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν ὅρων τῆς συμβάσεως.

2. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ἐπὶ τῶν μισθώσεων ἐν αἷς τὸ μίσθωμα προσηρμόσθη δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1994)42 Ν. Δ. ἐφ' ὅσον ὅμως ἡ ἀπόφασις κατέστη πρὸ τῆς 31ης Μαρτίου ἑ. ἔ. τελεσίδικος καὶ ἐφ' ὅσον πληροῦται ἡ προϋπόθεσις τῆς παραγρ. 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ μίσθωμα δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰ πεντακόσια τοῖς ἑκατὸν τοῦ συμπεφωνημένου τοιούτου.

3. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1994 Ν. Δ)τος εἶναι ὅτι ἡ ἀναπροσαρμογὴ τῶν μισθώσεων ἐπὶ τῶν ἐν αὐτῷ ἀναφερομένων μετὰ τοῦ Δημοσίου μισθώσεων δύναται νὰ λάβῃ χώραν μόνον ἐὰν ἡ σύμβασις συνήφθη μετὰ μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν λαβόντα χώραν πρὸ τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1941.

Ἄρθρον 20.

Τὸ ἄρθρον 40 παρ. 1 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ., ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 παρ. 5 τοῦ Ν. Δ. 1824)42, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

1. Ἐπιταχθέντος ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἀστικοῦ ἀκινήτου διὰ πράξεων τῆς ἀρχῆς ἢ τῶν ἀρχῶν κατοχῆς, ὁ μισθωτὴς δικαιοῦται νὰ λύσῃ τὴν μετὰ τοῦ ἐκμισθωτοῦ μισθωτικὴν σχέσιν, κοινοποιῶν αὐτῷ ἐξώδικον περὶ τούτου δήλωσιν ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἢ μηνὸς ἀπὸ τῆς διαταχθησομένης ἐπιτάξεως. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ ἐξ ἐπιτάξεως ἀποζημίωσις ἀνήκει εἰς τὸν ἐκμισθωτήν, ἂν ἡ ἐπίταξις προριζέται εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ ἀκινήτου ὡς τοῦτο εἶχεν ἀρχικῶς ἐκμισθωθῇ, ἂν ὅμως ἡ ἐπίταξις περιλαμβάνῃ καὶ τὴν χρῆσιν ἐπίπλων, σκευῶν, μηχανημάτων, ἐργαλείων κλπ. ἀνηκόντων εἰς τὸν μισθωτήν, ἢ ἐὰν ἐπὶ μήπω ληξασῶν μισθώσεων ἐγένοντο εἰς τὸ μίσθιον προσθῆκαι καὶ ἄλλα κτίσματα δαπάναις τοῦ μισθωτοῦ, ἡ ἐξ ἐπιτάξεως ἀποζημίωσις ἐπιμερίζεται μεταξὺ ἐκμισθωτοῦ καὶ μισθωτοῦ, ἀναλόγως τῆς μισθωτικῆς ἀξίας τοῦ ἀκινήτου καὶ τῆς τοιαύτης τῶν ἐπιταχθέντων ἐπίπλων καὶ λοιπῶν σκευῶν, ὡς καὶ τῶν γενομένων δαπανῶν διὰ προσθήκας καὶ ἄλλα κτίσματα.

Ἐν περιπτώσει ἀνεγέρσεως τοῦ μισθίου διὰ δαπάνης τοῦ μισθωτοῦ, ἥτις ἐθεωρήθη ὡς μίσθωμα τοῦ συμφωνηθέντος χρόνου τῆς μισθώσεως, ἐπὶ μήπω ληξασῶν μισθώσεων, ἡ ἐξ ἐπιτάξεως ἀποζημίωσις ἀνήκει εἰς τὸν μισθωτήν, ἀπαλλασσόμενον καὶ πάσης ἄλλης αὐξήσεως ἐπὶ τοῦ προκαταβολικῶς καταβληθέντος μισθώματος. Ἐν περιπτώσει λύσεως τῆς ἐπιτάξεως τὸ μίσθιον ἀποδίδεται τῷ μισθωτῇ κατὰ πάσας τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου τούτου. Εἰς τὰς περιπτώσεις ἐπιτάξεως θεάτρων ἢ κινηματογράφων ἐκ μέρους τῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς τὸ μίσθωμα αὐτῶν ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἀναλόγως τοῦ ὑπὸ τῶν ὁμοειδῶν ἐπιχειρήσεων καταβαλλομένου μισθώματος.

Ἄρθρον 21.

Εἰς τὸ ἄρθρον 43 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ. προστίθενται παράγραφοι 8, 9 καὶ 10 ἔχουσαι ὡς ἑξῆς :

«8. Ἐπὶ ἀγωγῆς ἐξώσεως λόγῳ μὴ ἐμπροθέσμου καταβολῆς τοῦ μισθώματος καὶ ἂν αὕτη ἔχῃ συνομολογηθῇ ὡς διαλυτικὸς ὅρος τῆς μισθώσεως, ἡ ἐνώπιον τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Εἰρηνοδίκου ἢ τοῦ κατ' ἔφεσιν τῶν ἀποφάσεων αὐτῶν δικάζοντος Δικαστηρίου καταβολὴ τῶν καθυστερουμένων μισθωμάτων μετὰ τῶν ὁρισθέντων δικαστικῶν ἐξόδων ἐπάγεται τὴν κατάργησιν τῆς δίκης, ἐκτὸς ἐὰν κατ' ἐπανάληψιν ἐκρίθη δύστροπος ὁ μισθωτὴς περὶ τὴν καταβολὴν τοῦ μισθώματος κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Εἰρηνοδίκου ἢ τοῦ Δικαστηρίου.

9. Τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα ἐπάγεται ἐπὶ ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων περὶ ἐξώσεως ἕνεκα τοῦ ἀνωτέρου λόγου ἡ καταβολὴ τῶν καθυστερουμένων μισθωμάτων μετὰ τῶν ἐξόδων κατὰ τὴν πρώτην συζήτησιν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παροντος.

10. Ἀποφάσεις διατάσσουσαι τὴν ἔξωσιν τοῦ μισθωτοῦ λόγῳ καθυστερήσεως μισθώματος, καὶ ἂν αὕτη συνωμολογήθη ὡς διαλυτικὸς ὅρος, καταστᾶσαι δὲ τελεσίδικοι ἢ ἀμετάκλητοι καὶ μὴ ἐκτελεσθεῖσαι δι' οἱονδήποτε λόγον μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀποβάλλουσι πᾶσαν αὐτῶν ἰσχύν, ἐὰν ὁ ἐξωθούμενος μισθωτὴς ἤθελε καταβάλει ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἅπαντα τὰ μισθώματα διὰ τὴν καθυστέρησιν τῶν ὁποίων διετάχθη ἡ ἔξωσις, μετὰ τῶν ὁρισθέντων δικαστικῶν ἐξόδων.

Ἄρθρον 22.

1. Τὸ ἐδάφιον 4 τοῦ ἄρθρου 43 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Ὁ Πρόεδρος δύναται ν' ἀναστέλλῃ τὴν ἐκτέλεσιν πάσης ἀποφάσεως περὶ ἐξώσεως μέχρι 3 μηνῶν ὑπὸ ὅρον ἢ μή».

2. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1519 Ν. Δ., ὡς τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος εἶναι ὅτι ἡ ἐξ ἐπιτάξεως ἀποζημίωσις ἀνήκει καὶ καταβάλλεται τῷ ἰδιοκτήτῃ ἀπὸ τῆς ἐπιτάξεως καὶ ἂν αὕτη ἔλαβε χώραν προγενεστέρως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1519 Ν. Δ. Ἡ τυχὸν καταβληθεῖσα ἀποζημίωσις εἰς τὸν μισθωτὴν ἀποδίδεται παρὰ τούτου εἰς τὸν δικαιοῦχον ἰδιοκτήτην ἄνευ οὐδεμιᾶς εὐθύνης τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 23.

1. Τὸ διὰ τοῦ Ν. Δ. 1824)42 (ἄρθρον 7) προστεθὲν εἰς τὸ Ν. Δ. 1519)42 ἄρθρον 45β' ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς : Ἐπὶ πωλήσεων οἰκιῶν γενομένων μετὰ τὴν 30 Ἀπριλίου 1941 ὑπὸ ἰδιοκτητῶν μὴ ἐχόντων νῦν αὐτῶν ἢ τῶν μετ' αὐτῶν συνοικούντων προσώπων ἑτέραν οἰκίαν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ἢ ἐχόντων μὲν τοιαύτην, ἐξ ἧς ὅμως δὲν δύνανται νὰ ἐνασκήσωσι τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκατοικήσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἢ ἐν ᾗ δὲν ὑρίσταται χῶρος ἐλεύθερος μισθώσεως κατάλληλος πρὸς κατοικίαν, ἂν ὁ πωλητὴς παρέμεινεν ὑφ' οἱονδήποτε τύπον ἐν τῷ πωληθέντι ἀκινήτῳ ἢ τμήματι αὐτοῦ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος πρὸς κατοικίαν, δικαιοῦται νὰ παραμείνῃ ἐν αὐτῇ καὶ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ταχθείσης προθεσμίας πρὸς ἐκκένωσιν καὶ παράδοσιν ταύτης, τῆς διεπούσης τούτοις σχέσεως ἐν τῷ μέλλοντι λογιζομένης ὡς μισθώσεως καὶ ἐπὶ καταβολῇ ἀνταλλάγματος τῆς χρήσεως, ὅπερ ἐν διαφωνίᾳ προσδιορίζει ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν, καὶ τὸ ὁποῖον πάντως, λαμβανομένου ὑπ' ὄψει καὶ τοῦ χρόνου πωλήσεως, δὲν δύναται νὰ εἶναι ἔλασσον τοῦ 8πλασίου οὐδὲ μεῖζον τοῦ 15πλασίου τοῦ κατὰ τὴν 1ην Ὀκτωβρίου 1940 καταβαλλομένου μισθώματος. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται πᾶσαι αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος, πλὴν τῶν περὶ προσαυξήσεως τοῦ μισθώματος τοῦ ἄρθρου 9 ἐδ. 1.

Ἄρθρον 24.

Τὸ ἄρθρον 23 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1519 Ν.Δ. ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ 1824 Ν.Δ. ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

1) Τὸ μίσθωμα τῶν τε ἀναγκαστικῶς παρατεινομένων καὶ τῶν μήπω ληξασῶν μισθώσεων τῶν κινηματογράφων καὶ θεάτρων καθορίζεται ἀπὸ 1ης Μαρτίου 1943 εἰς δραχμὰς ὡς ἑξῆς:

α') Ἐφ' ὅσον τὸ μίσθωμα συνωμολογήθη διὰ τῆς μισθωτικῆς συμβάσεως εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων τῆς ἐπιχειρήσεως ἔστω καὶ μὲ ἠγγυημένον ἐλάχιστον μίσθωμα ἢ εἰς πάγιον τοιοῦτον μετὰ προσαυξήσεώς τούτου λόγῳ αὐξήσεως τυχὸν τῆς τιμῆς τῶν εἰσιτηρίων ἢ καὶ εἰς μικτὸν τοιοῦτον: α') Ἐπὶ τῶν ἐν Ἀθήναις κινηματογράφων πρώτης προβολῆς (ἐν αἷς καὶ μόνον λειτουργοῦσι τοιοῦτοι) καὶ τῶν κεντρικῶν θεάτρων εἰς τὰ δεκαπέντε καὶ ἥμισυ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (15 1)2 ο)ο) ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων τῆς ἐπιχειρήσεως. β') Ἐπὶ τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ Κινηματογράφων δευτέρας προβολῆς καὶ τῶν συνοικιακῶν θεάτρων εἰς τὰ δέκα τρία καὶ ἥμισυ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (13 1\2 ο)ο). γ') Ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ Κινηματογράφων εἰς τὰ 9 ο)ο. β) Ἐπὶ τῶν εἰς ἄλλας πόλεις ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς λειτουργούντων θεάτρων καὶ κινηματογράφων εἰς πέντε ἕως ἕνδεκα τοῖς ἑκατὸν (5—11 ο)ο) κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν λαμβάνοντος ὑπ' ὄψιν, ἐν ἑκάστῃ περιπτώσει, τὰς εἰς αὐτὴν προσιδιαζούσας συνθήκας.

Ἐπὶ θεατρικῶν ἐν Ἀθήναις ἐπιχειρήσεων, δι' ἃς διὰ τῆς μισθωτικῆς συμβάσεως συνωμολογήθη μίσθωμα εἰς ποσοστὸν ἐπὶ ὡρισμένου ἀριθμοῦ παραστάσεων, τὸ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁριζόμενον ποσοστὸν λαμβάνεται μόνον ἐκ τῶν παραστάσεων τούτων.

Β') Ἐφ' ὅσον τὸ μίσθωμα συνωμολογήθη διὰ τῆς μισθωτικῆς συμβάσεως κατὰ τρόπον διάφορον τῶν ἀνωτέρω ἐν παραγράφῳ Α' προβλεπομένων, καθορίζεται ὡσαύτως εἰς δραχμὰς ὡς ἑξῆς: α') Ἐπὶ τῶν ἐν Ἀθήναις Κινηματογράφων πρώτης προβολῆς καὶ τῶν Κεντρικῶν Θεάτρων εἰς τὰ δέκα τέσσαρα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (14 ο/ο) ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων τῆς ἐπιχειρήσεως. β') Ἐπὶ τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ Κινηματογράφων δευτέρας προβολῆς καὶ τῶν συνοικιακῶν Θεάτρων εἰς τὰ δώδεκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (12 ο/ο), γ') Ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἐν Ἀθήναις ἢ Πειραιεῖ Κινηματογράφων εἰς τὰ 8 ο/ο. δ') Ἐπὶ τῶν εἰς ἄλλας πόλεις ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς λειτουργούντων κινηματογράφων καὶ θεάτρων εἰς πέντε ἕως ἕνδεκα τοῖς ἑκατὸν (5—11 ο/ο) κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν λαμβάνοντος ὑπ' ὄψιν ἐν ἑκάστῃ περιπτώσει τὰς εἰς αὐτὴν προσιδιαζούσας συνθήκας.

Ἀκαθάριστοι εἰσπράξεις τῆς ἐπιχειρήσεως νοοῦνται αἱ πραγματοποιούμεναι τοιαῦται ἐκ τῶν εἰσιτηρίων ἄνευ μόνον τοῦ εἰς τὸ Δημόσιον καταβαλλομένου φόρου Δημοσίων Θεαμάτων καὶ τῶν ἄλλων εἰσφορῶν ἢ τελῶν ὑπὲρ εἰδικῶν Ταμείων ἢ ἀσφαλιστικῶν ὀργανισμῶν (Ἐθνικοῦ Θεάτρου, Σωματείου Ἠθοποιῶν κλπ.).

2) Ἐπὶ τῶν μήπω ληξασῶν ἐκ τῶν ἀνωτέρω μισθώσεων ἐφ' ὅσον ὁ μισθωτὴς ὑπεβλήθη εἰς δαπάνας διὰ τὴν μετατροπὴν καὶ βελτίωσιν τοῦ μισθίου, τὸ μίσθωμα καθορίζεται. α) Εἰς τὰ πέντε ἕως δώδεκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (5—12ο/ο) ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων ἐπὶ τῶν ἐν Ἀθήναις Κινηματογράφων α' προβολῆς καὶ τῶν Κεντρικῶν Θεάτρων. β) Εἰς τὰ πέντε ἕως δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (5—10ο/ο) ἐπὶ τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ Κινηματογράφων Β' προβολῆς καὶ τῶν συνοικιακῶν Θεάτρων. γ) Εἰς τὰ πέντε ἕως ἑπτὰ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (5—7ο/ο), ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ Κινηματογράφων καὶ δ) Εἰς τὰ πέντε ἕως ἐννέα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (5—9ο/ο) ἐπὶ τῶν ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν Κινηματογράφων καὶ Θεάτρων κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν.

Τὰ ἀνωτέρω περὶ ἠλαττωμένου ποσοστοῦ μισθώματος λόγῳ δαπανῶν ἐφαρμόζονται καὶ καθ' ἃς περιπτώσεις ὁ μισθωτὴς ἔχει προβεῖ εἰς ἐγκαταστάσεις, ἐξαιρέσει τῶν μηχανημάτων προβολῆς καὶ ὁμιλοῦντος, ἢ ἔχει τοποθετήσει ἐν τῷ μισθίῳ ἀντικείμενα χρήσιμα διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ μισθίου ὡς Κινηματογράφου ἢ Θεάτρου (οἷον τοποθέτησις καθισμάτων, ἐπίπλων κλπ.).

3) Ἡ προηγουμένη παράγραφος 2 δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ μισθώσεων Κινηματογράφων ἢ Θεάτρων λειτουργούντων ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ ἐφ' ὧν τὸ μίσθωμα συνεφωνήθη ἀρχικῶς εἴτε εἰς ποσοστὰ ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων τῆς ἐπιχειρήσεως, εἴτε εἰς πάγιον τοιοῦτον μετὰ προσαυξήσεως τούτου λόγῳ αὐξήσεως τυχὸν τῆς τιμῆς τῶν εἰσιτηρίων εἴτε καὶ εἰς μικτὸν τοιοῦτον, ἐν αἷς ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος.

4) Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἀσχέτως ἂν ὁ ἐκμισθωτὴς ἢ ὁ μισθώτης εἶναι νομικὸν ἢ φυσικὸν πρόσωπον.

5) Ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ 1824)1942 Ν. Δ. ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς : Ἐπὶ τε τῶν ἀναγκαστικῶς παρατεινομένων καὶ τῶν μήπω ληξασῶν μισθώσεων τῶν Κινηματογράφων καὶ Θεάτρων ἐν γένει, κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1942 μέχρις 28 Φεβρουαρίου 1943 τὸ μίσθωμα ὁρίζεται κατὰ μῆνα, διὰ μὲν τὰς Ἀθήναις καὶ τὸν Πειραιᾶ ἑπταπλάσιον, διὰ δὲ τὰς λοιπὰς πόλεις εἰς τὸ πενταπλάσιον τοῦ μισθώματος, ὅπερ ὠφείλετο, διὰ τὸν μῆνα Δεκέμβριον 1941 ἐκ τοῦ ἀντικειμένου τῆς μισθώσεως, ἀσχέτως χρόνου καταβολῆς, καὶ δι' ὅσους μῆνας ὠφείλετο νὰ καταβληθῇ μίσθωμα κατὰ τὸ ὀκτάμηνον τοῦτο διάστημα δυνάμει τῆς μισθωτικῆς συμβάσεως.

Ἐξαιρετικῶς διὰ τοὺς κινηματογράφους καὶ θέατρα θερινῆς ἀποκλειστικῶς λειτουργίας τὸ μίσθωμα τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω χρονικῆς περιόδου ὁρίζεται ἐν τῷ συνόλῳ, διὰ μὲν τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ ἑπταπλάσιον διὰ δὲ τὰς λοιπὰς πόλεις εἰς τὸ πενταπλάσιον τοῦ μισθώματος, ὅπερ ὠφείλετο τὸ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1941 διάστημα.

Πρὸς ὑπολογισμὸν τοῦ μισθώματος τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου 1941 καὶ τοῦ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1941 τοιούτου δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν παντάπασιν αἱ ἐν ταῖς συμβάσεσιν μισθώσεως τυχὸν ὑπάρχουσαι τιμαριθμικαὶ ῥῆτραι οὖσαι ἀνίσχυροι.

## Ἄρθρον 25.

Τὸ διὰ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν. Δ. 1824)42 προστεθὲν εἰς τὸ Ν.Δ. 1519)42 ἄρθρον ὑπ' ἀριθ. 45γ' καταργεῖται. Τὸ τυχὸν δὲ κατ' ἐφαρμογὴν τῆς καταργουμένης διατάξεως ἐπιστραφέντα μισθώματα δὲν ἀναζητοῦνται.

## Ἄρθρον 26.

Ἐπὶ μήπω ληξασῶν μισθώσεων καταστημάτων, ἐν περιπτώσει ὁλικῆς ἄνευ ἐπίπλων ὑπομισθώσεως, αἱ διὰ τοῦ παρόντος παρεχόμεναι ἐπὶ τοῦ καταβαλλομένου ὑπὸ τοῦ ὑπομισθωτοῦ ὑπομισθώματος αὐξήσεις, κατανέμονται ἐφ' ὅσον ὁ ἀρχικὸς ἐκμισθωτὴς δὲν προτιμᾷ νὰ λάβῃ τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος ὁριζομένας αὐξήσεις ἐπὶ τοῦ ἀρχικοῦ μισθώματος κατὰ τὰ 2)3 μὲν ὑπὲρ τοῦ ἀρχικοῦ ἐκμισθωτοῦ, κατὰ τὸ 1)3 δὲ ὑπὲρ τοῦ ὑπεκμισθωτοῦ τοῦ ὑπομισθωτοῦ ὄντος ὑπογρέου, ἀφ' ἧς ἐννοήσεως τῷ γνωστοποιηθῇ ἡ ἀρχικὴ ὑπεκμίσθωσις, ἐπὶ ποινῇ ἐξώσεως νὰ καταβάλλῃ τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὸν ἀρχικὸν ἐκμισθωτὴν ἀπ' εὐθείας.

Ἐν περιπτώσει δὲ μερικῆς ἢ ὁλικῆς μετ' ἐπίπλων ἀνηκόντων εἰς τὸν μισθωτὴν ὑπεκμισθώσεως αἱ προσαυξήσεις τοῦ ὑπομισθώματος μετ' ἐπίπλων κατανέμονται κατὰ τὸ 1)3 μὲν εἰς τὸν ἐκμισθωτὴν κατὰ δὲ τὰ 2)3 εἰς τὸν ὑπεκμισθωτήν.

## Ἄρθρον 27.

Ἐπὶ μερικῆς ὑπομισθώσεως καταστημάτων γενομένης ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ, συνεπείᾳ ἀργίας ἢ περιορισμοῦ τῶν ἐργασιῶν τοῦ ὑπεκμισθωτοῦ κατ' ἀκολουθίαν τῶν πολεμικῶν γεγονότων, αἰτήσει τοῦ ὑπεκμισθωτοῦ ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτορικῶν δικαιοῦται νὰ καθορίζῃ τὸν χρησιμοποιηθησόμενον παρ' ἑκάστου χῶρον καὶ τὸ ἀναλογοῦν εἰς τοῦτο μίσθωμα βάσει τοῦ καταβαλλομένου ὑπὸ τοῦ ὑπεκμισθωτοῦ εἰς τὸν ἐκμισθωτὴν τοιούτου

## Ἄρθρον 28.

Οἱ ἐγκατεστημένοι ἐν οἰκήματι ἰδιοκτησίας νοσηλευτικῶν ἢ ὑγειονομικῶν Ἱδρυμάτων συνεπείᾳ πρὸς ταῦτα ὑπηρεσιῶν εἴτε ὑπὸ ἰδιότητα ἐπιστημονικῶν διευθυντῶν, εἴτε ὑφ' οἱανδήποτε ἄλλην ἰδιότητα ἐξ' οἱασδήποτε ἐννόμου σχέσεως δὲν δικαιοῦνται περαιτέρω παραμονῆς ἐν αὐτοῖς ἐφ' ὅσον ἐξέλειπεν εἴτε ἡ ἰδιότης εἴτε ἡ σχέσις ὑφ' ἣν ἐγκατεστάθησαν ἐν αὐ-

τοῖς. Πρὸς ἀποβολὴν τῶν προσώπων τούτων ἐκ τῶν ἐν λόγῳ οἰκημάτων ἐφαρμόζεται ἡ κατὰ τὸν νόμον ΒΧΗ' διαδικασία, ὡς ἄχρι μέχρι τοῦδε ἐτροποποιήθη οὗτος, μὴ χωρούσης οἱασδήποτε προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ παρόντος προστασίας οὐδὲ ἀναστολῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐκδοθησομένης ἀποφάσεως.

## Μεταβατικαὶ Διατάξεις.

### Ἄρθρον 29.

Ὅπου τὸ πρῶτον διὰ τοῦ παρόντος ἀναγνωρίζεται δικαίωμα ἰδιοκατοικήσεως, τοῦτο δύναται νὰ ἐνασκηθῇ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἄνευ προηγουμένης δηλώσεως.

### Ἄρθρον 30.

Ἀποβάλλουσι τὴν ἰσχύν των πᾶσαι αἱ δικαστικαὶ περὶ ἐξώσεως ἀποφάσεις, ἐκδοθεῖσαι διὰ λόγον ἢ προϋπόθεσιν μὴ ἀναγνωριζόμενον ὑπὸ τοῦ παρόντος Ν. Δ. ἐφ' ὅσον δὲν ἐξετελέσθησαν μέχρις ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος. Τὰ διὰ τῶν ἀποφάσεων ὅμως τούτων ἐπιδικασθέντα ἔξοδα, τέλη καὶ ἐξοδα ἐπιταγῆς ὑπχρεοῦται νὰ καταβάλλῃ ὁ ἡττηθεὶς διάδικος ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, τῆς περαιτέρω καθυστερήσεως ἀποτελούσης λόγον ἐξώσεως.

### Ἄρθρον 31.

Διὰ Διαταγμάτων ὑπογραφομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως δύναται νὰ κωδικοποιηθῶσιν εἰς ἐνιαῖον κείμενον αἱ διατάξεις τοῦ Νομ. Διατάγματος 1519)42 καὶ 1824)42 μετὰ τοῦ παρόντος.

### Ἄρθρον 32.

Ἡ προστεθεῖσα διὰ τοῦ παρόντος διάταξις 16 εἰς τὸ ἄρθρον 18 τοῦ Ν. Δ. 1519)42 ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν ἐκδοθεισῶν καὶ μήπω ἐκτελεσθεισῶν ἀποφάσεων ἐξώσεως ἐπὶ τῷ τέλει ἰδιοκατοικήσεως ἢ ἰδιοχρήσεως. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ περὶ τῆς καταλύσεως τοῦ τοιούτου δικαιώματος ἐπὶ ἐκκλητῶν μὲν ἀποφάσεων ἀποφαίνεται τὸ Ἐφετεῖον δικάζον κατ' ἔφεσιν, μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος αἰτήσει τοῦ μισθωτοῦ, ἐπὶ τελεσιδίκων δὲ ἀποφάσεων, μήπω καὶ τούτων ἐκτελεσθεισῶν δύναται νὰ ὑποβληθῇ αὐτοτελὴς αἴτησις ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος. Διὰ τῆς παραδοχῆς τῆς τοιαύτης αἰτήσεως καθίσταται αὐτοδικαίως ἀνίσχυρος ἡ ἀπόφασις περὶ ἐξώσεως πλὴν τῶν περὶ ἐξόδων καὶ τελῶν διατάξεών της.

Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ ἀποφάσεων ἰδιοκατοικήσεως ὑπὲρ θυμάτων πολέμου ἢ δημοσίων ὑπαλλήλων περὶ ὧν τὸ ἐδάφιον 12 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ν. Δ. 1519, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ παρόντος.

### Ἄρθρον 33.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Φεβρουαρίου 1943.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
**Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ**

Τὰ μέλη
Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Ε. ΤΣΙΡΩΝΙΚΟΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Δ. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Μαρτίου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
**Ν. ΜΑΡΚΟΥ**

# ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

## Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΚΑΙ ΣΦΡΑΓΙΣΤΗΡΙΟΥ

### ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ

**Ότι ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1943 δυνάμει τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1013]1937 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου Ἐφ. Κυβ. 531 τῆς 31)12)1937 (Τεῦχος Α') καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθεισῶν, ὑπ' ἀριθ. Γ. 4064 τῆς 31 Ἰουλίου 1942 ἀποφάσεως δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ ἀριθ. 146 (Τεῦχος Β') τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. Τ. 37 τῆς 31 Δεκεμβρίου 1942 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 1 (Τεῦχος Β' φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῆς 8 Ἰανουαρίου, ὡρίσθησαν οἱ ὅροι τῆς ἐτησίας συνδρομῆς τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, τὰ τέλη τῶν δημοσιεύσεων καὶ ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως κλπ. ὡς κάτωθι:**

### ΟΡΟΙ ΕΤΗΣΙΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ ΚΑΙ ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ Κ.Λ.Π.

| | | Ἐσωτερικοῦ | Ἐξωτερικοῦ |
|---|---|---|---|
| 1. | Διὰ τὸ τεῦχος Α' ..... | Δραχ. 8000 | 10000 |
| 2. | Διὰ τὸ τεῦχος Β' ..... | » 4000 | 6000 |
| 3. | Δι' ἀμφότερα τὰ τεύχη Α' καὶ Β' | » 11000 | 13000 |
| 4. | Διὰ τὸ τεῦχος Γ' ..... | » 4000 | 5000 |
| 5. | Διὰ τὰ τρία τεύχη Α', Β καὶ Γ' | » 15000 | 18000 |
| 6. | Διὰ τὸ Παράρτημα ..... | » 10000 | 12000 |
| 7. | Διὰ τὰ τεύχη Α' Β' Γ' καὶ τὸ Παράρτημα ..... | » 24000 | 28000 |
| 8. | Διὰ τὸ Δελτίον Ἀν. Ἑταιριῶν ... | » 20000 | 24000 |
| 9. | Διὰ τὰ τεύχη Α', Β', Γ', τὸ Παράρτημα καὶ τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν ..... | » 30000 | 34000 |
| 10 | Διὰ τὸ Δελτίον Ἐμπορ. καὶ Βιομηχ. Ἰδιοκτησίας ..... | » 10000 | 12000 |
| 11. | Διὰ τὰ τεύχη Α', Β' Γ', τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία Ἀνων. Ἑταιριῶν καὶ Ἐμπορ Βιομηχ Ἰδιοκτ. | » 32000 | 34000 |
| 12. | Διὰ τὸ τεῦχος «Πράξεις Νομ. Προσώπων Δημ Δικαίου κ.λ.π .. | » 6000 | 8000 |
| 13. | Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία. ..... | » 36000 | 40000 |

**Διὰ τοὺς Δήμους τοῦ Κράτους ἡ ἐτησία συνδρομὴ ὡρίσθη εἰς τὸ ἥμισυ τῆς ὡς ἄνω ἀναγραφομένης συνδρομῆς τοῦ Ἐσωτερικοῦ.**

Ἡ συνδρομὴ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους καὶ εἶναι προπληρωτέα

Ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων τῆς Ἐφημερίδος ὡρίσθη δι' ἕκαστον φύλλον

| | | |
|---|---|---|
| 1 | Τῶν Α' Β' Γ' τευχῶν, τοῦ Παραρτήματος, τοῦ Δελτίου Αν. Ἑταιριῶν καὶ τοῦ Τεύχους «Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ Δικαίου κ.λ π.» ..... | Δρ 50 – |
| 2 | Δι' ἕκαστον φύλλον τοῦ Δελτίου Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας ..... | Δρ 100. |
| 3 | Δι' ἕκαστον ἀντίτυπον τοῦ Δελτίου Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας ..... | » 100 |

***Τὰ τέλη τῶν δημοσιεύσεων ὁρίζονται ὡς ἑξῆς:***

*Α'. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν*

| | | |
|---|---|---|
| 1 | Γῶν δικαστικῶν πράξεων ..... | Δρ 3000 |
| 2. | Γῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνων. Ἑταιριῶν | » 70.000 |
| 3 | Γῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν ..... | » 20.000 |
| 4 | Γῶν τροποποιήσεων καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ὁσάκις δημοσιεύονται μετὰ τῶν μὴ τροποποιουμένων ἄρθρων εἰς ἐνιαῖον κείμενον καταστατικοῦ ..... | » 40.000 |
| 5 | Γῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς Γεν Συνελεύσεις τῶν Ἀνων. Ἑταιριῶν | » 5.000 |
| 6 | Γῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν καὶ ἐκκαθάρισιν Ἑλλην Ἀνων. Ἑταιριῶν συμφώνως τῷ Β.Δ τῆς 20)5)1939 .. | » 1.500 |
| 7 | Γῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνων Ἑταιριῶν | » 50.000 |
| 8 | Γῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων Γραπεζικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν .... | » 15.000 |
| 9 | Γῶν κατὰ τὸ ἄρθρ 32 τοῦ Νόμου 3221) 1924 γνωστοποιήσεων τῶν Κτηματικῶν Γραπεζῶν ..... | » 12.000 |

*Β'. Εἰς τὸ Παράρτημα τῆς Ἐφημ Κυβερνήσεως*

| | | |
|---|---|---|
| 1 | Γῶν δικαστικῶν πράξεων προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων ..... | » 300 |

**Αἱ πληρωμαὶ διὰ τὰς συνδρομὰς καὶ διὰ τὰ τέλη τῶν πάσης φύσεως δημοσιεύσεων, ἐνεργοῦνται προκαταβολικῶς εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα ἔναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως ὅπερ ἀποστέλλεται παρὰ τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.**

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Ε. ΜΟΥΡΝΙΑΝΟΣ

*Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου*